

Sygn. akt III SK 36/17

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Młask

w sprawie z powództwa P
przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki
z udziałem zainteresowanej E

o zawarciu umowy sprzedaży energii elektrycznej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 20 marca 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Apelacyjnego w
Warszawie
z dnia 6 lutego 2017 r., sygn. akt VI ACa 938/15,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego oraz
zainteresowanej kwoty po 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych
tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 6 lutego 2017 r., VI ACa 938/15 Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił apelację PGE Obrót S.A. w Rzeszowie (powód) wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 16 marca 2015 r., XVII AmE 135/13, oddalającego odwołanie powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE) z 25 października 2013 r., nr OLB-5111-3(38)/2013/GS, orzekającej zawarcie umowy sprzedaży energii między powodem a :

(zainteresowany).

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego wniósł powód, zaskarżając go w całości.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance występowania w sprawie istotnych zagadnień prawnych, które prowadzą się do trzech pytań: 1) Czy w umowie sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii elektrycznej, w warunkach obowiązku nabycia przez sprzedawcę, pełniącego funkcję (obecnie: wykonującego zadania) sprzedawcy z urzędu (w ujęciu kodeksowym - kupującego) każdej jej ilości zaoferowanej przez wytwórcę (w ujęciu kodeksowym - sprzedawcę), za cenę urzędową, ustaloną przez Prezesa URE, należy przyjąć za uprawnione oczekiwanie ukształtowania pozostałych praw i obowiązków stron umowy w taki sposób, aby - uwzględniając wzajemny charakter prawny umowy sprzedaży i powinność ekwiwalentności świadczeń stron - zachowana została równowaga kontraktowa, ponieważ zachwiana lub zniekształcona jednostronnym obowiązkiem kupującego nabycia każdej ilości wytworzonej energii elektrycznej przez sprzedawcę, za cenę urzędową?; 2) Czy żądanie kupującego (pełniącego funkcję sprzedawcy z urzędu) w umowie sprzedaży energii elektrycznej, wytworzonej w odnawialnym źródle energii elektrycznej, wyrównania jego gorszej sytuacji kontraktowej, czyli - zachowania równowagi kontraktowej, zachwianej lub zniekształconej jednostronnym obowiązkiem kupującego nabycia każdej ilości wytworzonej energii przez sprzedawcę, za cenę urzędową, w związku z tym nadwyżonej ekwiwalentności świadczeń stron, może być zrealizowane (zniwelowane) przez uwzględniające zarówno interes sprzedającego, jak i kupującego odpowiednio ukształtowanie postanowień, odnoszących się do określenia w umowie sprzedaży ilości tej energii w podziale na okresy umowne, które to postanowienie choć jest elementem (formalnie) obligatoryjnym w umowie sprzedaży na podstawie art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (jednolity tekst: Dz.U. z 2012 r., poz. 1059 ze zm., dalej jako Prawo energetyczne lub PE), to nie jest normatywnie przesądzona ściśle określona treść tego postanowienia?; 3) Czy zachowanie równowagi kontraktowej może polegać na określeniu (a tym samym zobowiązaniu się do dostarczania) ilości

energii elektrycznej (oferowanej kupującemu przez wytwórcę-sprzedającego) w podziale na okresy umowne, odpowiadające regułom grafikowania energii elektrycznej (czyli zgłaszania z wyprzedzeniem dziennym, miesięcznym i rocznym w odniesieniu do pozycji i ilości kontraktowych) centralnego mechanizmu bilansowania krajowego systemu elektroenergetycznego (art. 3 pkt 42 PE w związku z art. 9c ust. 2 pkt 9 i 9a PE), zgodnie z Instrukcją operatora systemu przesyłowego (ustaloną na podstawie art. 9g PE, w szczególności uwzględniając jego ust. 6 pkt 2a, pkt 2c, pkt 4, oraz ust. 6a), czy też oznaczenie sposobu wykonania zobowiązania powinno polegać na odwołaniu do pozaprawnych, ale obiektywnych wskaźników lub wyznaczników postępowania, w szczególności takich jak krzywa zapotrzebowania krajowego systemu elektroenergetycznego lub krzywa zapotrzebowania klientów kupującego (odbiorców jego energii), przykładowo ustalonych na podstawie danych z roku poprzedniego, ogłoszonych przez operatora systemu przesyłowego, bądź innych miarodajnych kryteriów?

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powoda zainteresowany i Prezes URE wnieśli o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania i zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Dla przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398^b § 1 pkt 1 k.p.c. konieczne jest przedstawienie problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni. Zagadnieniem prawnym jest bowiem zagadnienie, które wiąże się z określonymi przepisami prawa materialnego lub procesowego, których wyjaśnienie ma nie tylko znaczenie dla rozstrzygnięcia konkretnej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Wskazanie na zagadnienie prawne, uzasadniające wniosek o rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno nastąpić przez jego sformułowanie jako problemu prawnego wymagającego rozstrzygnięcia,

określenie przepisów prawa, w związku z którymi powstało i wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Dopiero wówczas Sąd Najwyższy ma podstawę do rozważenia, czy przedstawione zagadnienie jest rzeczywiście zagadnieniem „prawnym” oraz czy jest to zagadnienie „istotne” (postanowienia Sądu Najwyższego z 10 września 2014 r., I CSK 729/13, LEX nr 1532950; z 2 grudnia 2014 r., II CSK 376/14, LEX nr 1622307). Jednocześnie zagadnienie prawne powinno być sformułowane w oparciu o okoliczności mieszczące się w stanie faktycznym sprawy wynikającym z dokonanych przez sąd ustaleń (postanowienie Sądu Najwyższego z 7 czerwca 2001 r., III CZP 33/01, LEX nr 52571).

Z kolei uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinno zawierać jurydycznie uzasadniony wywód uwzględniający różne metody wykładni przepisu powołanego w treści zagadnienia prawnego oraz wskazujący na wadliwość rozstrzygnięcia występującego w sprawie zagadnienia prawnego; musi zawierać argumentację podważającą sposób rozumowania przyjęty w zaskarżonym wyroku, wskazującą na motywowaną interesem publicznym celowość rozstrzygnięcia przedmiotowego zagadnienia w sposób odmienny, niż to uczynił Sąd drugiej instancji (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 marca 2013 r., III SK 38/12, LEX nr 1482414; z 24 września 2013 r., III SK 4/13, LEX nr 1380974; z 12 kwietnia 2013 r., III SK 46/12, LEX nr 1391287; z 26 listopada 2012 r., III SK 19/12, LEX nr 1232796).

Sąd Najwyższy stwierdza, że sformułowane przez powoda zagadnienia prawne nie spełniają powyższych wymagań, gdyż pierwsze nie zostało oparte na żadnym przepisie prawa. Co do drugiego i trzeciego zagadnienia, które zawierają już odwołanie do konkretnego przepisu, przedstawiony w ich uzasadnieniu wywód prawny nie spełnia żadną miarą przedstawionych wyżej wymogów. Nie zawiera bowiem argumentacji jurydycznej, na podstawie której możliwe byłoby rozstrzygnięcie problemu prawnego objętego tymi zagadnieniami. Brak takiego wyводу oznacza zaś, że powód nie wykazał publicznoprawnej potrzeby rozstrzygnięcia tak sformułowanych zagadnień prawnych.

Mając na względzie powyższe rozważania Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

Za zgodność z oryginałem
Kleryk Sekretariatu Wydziału

h.c.p.
[Signature]